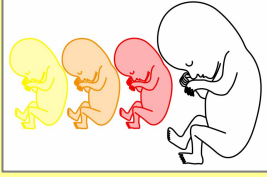
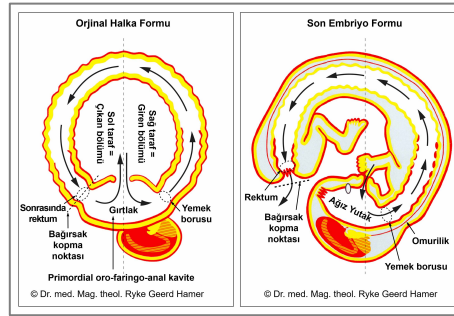

EMBRİYOLOJİ

“Embriyoloji bilimi ve insan evriminin bilgisi, tıbbın temelidir. Bunlar kanserin ve hastalık denilenlerin doğasını gözlerimizin önüne seren iki kaynaktır” (Dr. med. Ryke Geerd Hamer).

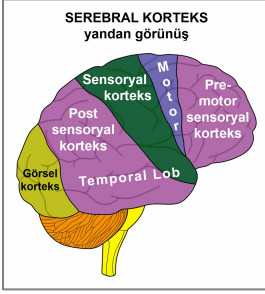
ORJİNAL HALKA FORMUNDAN SON EMBRİYO FORMUNA GELİŞİM

İnsan hayatı, büyümesi ve gelişmesi için tüm talimatları barındıran tek bir hücre olarak başlar. İlk hücre bölünmesiyle başlayarak, embriyo **blastosist** denilen bir hücre kümesi haline gelir. Döllenmeden iki hafta sonra blastosist **üç embriyonik germ katmanına** ayrılır: içeride bir **endoderm**, dışarıda bir **ektoderm** ve bunların arasında şekillenen **mezoderm**. Gebeliğin seyri süresince, embriyonik germ katmanları bedenün tüm organ ve dokularını geliştirir. Bütün bu dönem boyunca büyüyen fetüs, tek hücreli bir organizmadan tam bir insan olmaya doğru tüm evrimsel aşamalardan geçer. Bu üç germ katmanı, hayvanlar ve bitkiler de dahil olmak üzere tüm organizmalarda aynı doku tiplerini meydana getirir.

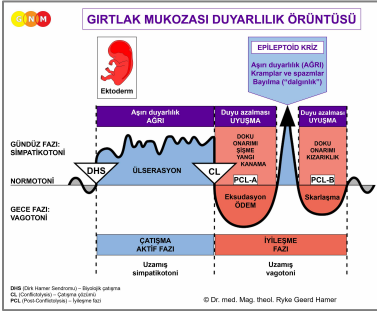
NOT: Fetüsün gelişiminin (ontogeni) bütün uzak ataların evrimsel tarihini (filogeni), embriyonik gelişim sırasında türünün evrim aşamalarını tekrar ettiğine dair teoriyi 1800’lerde Alman biyolog Ernst Haeckel formülleştirmiştir. Yirminci yüzyılın başlarından beri, Haeckel’in “biyogenetik yasası” pek çok cephede reddedilmişti. Dr. Hamer’ın bilimsel çalışması, beyin de dahil olmak üzere insan organizmasının evrimsel gelişiminin, bir zamanlar evrimin aşamaları olmuş olan biyolojik çatışma temalarını temsil ettiğini göstererek, Haeckel’in teorisinin yeni ve genişletilmiş bir okumasını sunmaktadır. Bu, Haeckel’in iddiasının özünde doğru olduğunu kanıtlamaktadır.

GIRTLAĞIN GİREN BÖLÜMÜNE yassı epitel hücrelerinin göçü, bugünkü...

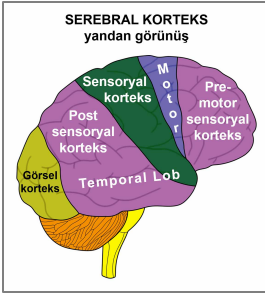
... ağız ve yutak, tükürük bezi kanalları, paranazal sinüsler, diş minesi, göz yaşı kanalları, tiroid kanalları ve yutak kanallarında ektodermal dokunun bulunmasının sebebini açıklamaktadır. Bütün bu dokular **PRE-MOTOR SENSORYAL KORTEKS** tarafından kontrol edilmektedir.

... yemek borusu (üst üçte ikilik kısım), mide (küçük kurvatur), pilori, on iki parmak bağırsağı soğani, safra kanalları, safra kesesi, pankreatik kanallar, kalp atardamarları, kalp toplardamarları, yukarı aort, iç karotid arterler, subklavyen arterlerin iç bölümleri, karotid sinüs, penis başı ve klitoris başı. Bütün bu dokular **POST SENSORYAL KORTEKS** tarafından kontrol edilir.

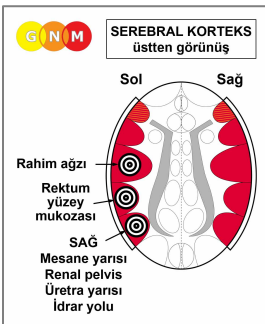

Her iki organ grubu **çatışma-aktif fazı ve Epileptoid Kriz sırasında aşırı duyarlılık ile ve iyileşme fazı sırasında da duyarlılık azalması ile GIRTLAK MUKOZASI DUYARLILIK ÖRÜNTÜSÜNÜ** (bu isim, gırtlakla ilişkisi nedeniyle) izler.

GIRTLAĞIN ÇIKAN BÖLÜMÜNE yassı epitel hücrelerin göçü, bugünkü...

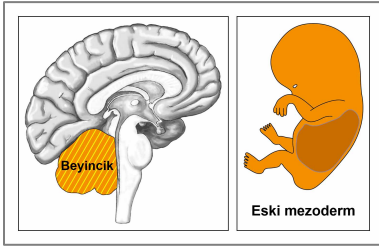

... renal pelviste, idrar yollarında, mesanede, üretrada, rektumda, perianal kanallarda ve rahim ağzında ektodermal dokuların bulunduğunu açıklamaktadır. Bütün bu dokular **POST SENSORYAL KORTEKS** tarafından kontrol edilmektedir.

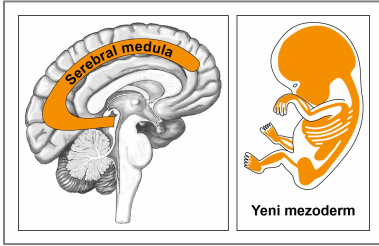
NOT: Gırtlak açıldıktan sonra duyu sinirleri yanısıra tüm urino-rektal sistemin motor sinir sistemi bağlantıları omurilik aracılığı ile yeniden kurulmak zorundaydı (parapleji nedeniyle bu organların felç yaşamasının sebebi budur) ve **DIŞ DERİ DUYARLILIK ÖRÜNTÜSÜ'**ne (bkz. aşağıda) bağlıydılar. Beyinde bu organlar serebral korteksin sol tarafında yan yana düzenlenmiş durumdadırlar.

Hayatın karaya çıkmasından sonra gelişen **MEZODERM**, daha eski ve daha yeni olan iki gruba ayrılmıştır.

ESKİ MEZODERM alt deriyi (yağ bezleri ve ter bezleri dahil), plevra (akciğer zarını), periton (karın zarını), büyük omentum, perikardiyum (kalp zarı), meme bezlerini, tunika vajinalis testis ve göz kapağı bezlerini geliştirir. Eski mezodermden türeyen tüm organlar ve dokular, beyin sapının yanında şekillenmiş olan **BEYİNCİK tarafından kontrol edilirler**.

Biyolojik bir çatışma durumunda, bağıntılı organ çatışma-aktif fazı sırasında **hücre çoğalması** yaratır. İyileşme fazında, ilave edilmiş olan hücreler, mantar veya bakteri yardımıyla ortadan kaldırılır.

YENİ MEZODERM kemikleri (kemik iliği ve kan hücreleri dahil), dentin (diş kemiği), periyodonsiyum, miyokardiyum, çizgili kaslar, kıkırdak, tendonlar, ligamentler, yağ dokusu, bağ dokusu (nöroglia ve miyelin dahil), endokardiyum ve kalp kapakçıkları, kan damarları (inen aort, dış karotid arter, subklavyan arterlerin dışsal bölümleri, karın aortu, serebral atardamarlar dahil), meninksleri, lenf düğümleriyle birlikte lenf kanallarını, dalağı, yumurtalıklar ve testisleri, corpora cavernosa (penis), böbrek parenkimini, adrenal korteksi ve camsı cismin kısımlarını geliştirir. Yeni mezodermden türeyen tüm organlar ve dokular, serebral korteksin alt tarafında şekillenen **SEREBRAL MEDULA tarafından kontrol edilir**.

Biyolojik bir çatışma durumunda bağıntılı organ çatışma-aktif fazı sırasında **hücre kaybı** yaratır. İyileşme fazında, hücre kaybı, bakteri yardımıyla yenilenir.

GNM GERMAN NEW MEDICINE® PUSULASI

Serebral korteks	HÜCRE KAYBI (Ülcerasyon, nekroz)	Bakteriyel doku onarımı
Serebral medula	HÜCRE ÇOĞALMASI	Mantar ve bakteriyel hücre betarafı
Beyincik		
Beyin sapı		

GÜNDÜZ FAZ:
SİMPATİKOTONİ

NORMOTONİ

GECE FAZ:
VAGOTONİ

DHS

CL

PCL

Ülcerasyon
ÖDEM

Durum

EPİLEPTİK KRİZ

ÇATIŞMA
AKTİF FAZ

İYİLEŞME
FAZ

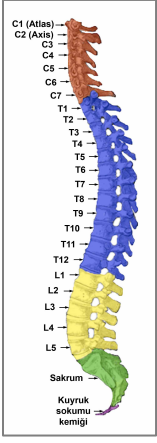
Uzama
simpalikotoni

Uzama
vagotoni

DHS, DNA, Havers, Genderson – Biyolojik program
CL, Conflikta – Çatışma süreci
PCL, PherConfliktasyon – İyileşme fazı
© Dr. med. Mag. theol. Ryko Geerd Hamer

İki kromozom takımı içeren çift hücreler yaratarak ilk hücrenin mitoz yoluyla bölünme yeteneği, çatışma-aktif fazında hücre çoğalması yaratan Eski Beyin (beyin sapı ve beyincik) tarafından kontrol edilen organların geleceği için ayrıntılı bir plan (blueprint) olmuştur. Kromozom sayısının çiftliden (diploid) yarı kromozomlu (haploid) indirgendiği mayoz bölünme, çatışma etkinliği sırasında hücre kaybı yaratan ve serebrum (serebral medula ve serebral korteks) tarafından kontrol edilen organların ayrıntılı programı haline gelmiştir. Biyolojik Özel Programlar, insan organizmasının her bir hücresinin genetik yapısına kaydedilmiştir.

NOT: Başlangıçta bu biyolojik sağ kalma programları “organ beyin” tarafından yönetilmekteydi. Bununla birlikte, yaşam formlarının giderek karmaşıklaşması ile her bir Biyolojik Özel Programın koordine edildiği bir “baş beyin” gelişmiştir. “Organ beyin”den “baş beyine” geçiş, evrimsel akıl yürütme doğrultusunda, beyindeki kontrol merkezlerinin bedendeki organ sıralaması ile aynı sırada düzenlenmiş olmasının sebebini açıklar.

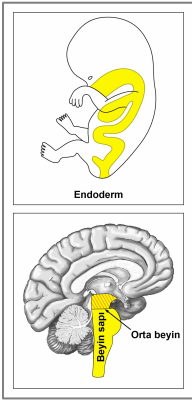
NOT: İskelet sistemindeki kemiklerin ihtiyacı, omurilik sinirleri tarafından karşılanır. Kemiklerin sinir donatısı ikinci ile dördüncü boyun sinirlerinden (C2-C4) gelir. Alt derinin ihtiyacı, hemen hemen kemik sinir donatısına paralel olarak ikinci ve beşinci boyun sinirleri (C2-C5) tarafından sağlanır. Epidermisin (üst deri) ihtiyacı, beşinciden yedinciye (C5-C7) boyun sinirlerince karşılanır. Kemiklerin ve epidermisin farklı sinir donatımının sebebi, yeni mezodermden doğan kemiklerin, derinin dış ektodermal tabakasından çok daha erken gelişmiş olmasıdır (bkz. aşağıda, epidermis).

Başlangıçta iskelet sisteminin kemiklerini saran kemik zarı, yassı epitelyum ile kaplıydı. Kaslar, ligamentler, tendonlar ve iki deri tabakası (alt deri ve dış deri) kemiklere yeni bir destek sağlayınca, yassı epitelyal tabaka yozlaşmıştır (fetüsün gelişiminde bu süreç, gebeliğin ilk iki haftası boyunca meydana gelir). Geride kalan ise kemik zarı sinirlerinin duyuşal ağıdır (**post sensoryal korteks** tarafından kontrol edilir).

NOT: Önceki eski yassı epitelyum (epidermisin genç yassı epitelyumu ile karşılaştırınız), hala bugünkü paranazal sinüsleri, periodonsiyumu, klitoris başını ve penis başını sarmaktadır. Penis başının periyostal zarı, önceden penis kemiğini saran kemik zarından geriye kalandır.

KAS DOKUSUNUN GELİŞİMİ

DÜZ KASLAR: İnsan vücudunun düz kasları, primordial oro-faringo-bağırsak-rektal kanalın bağırsak kaslarından doğar.

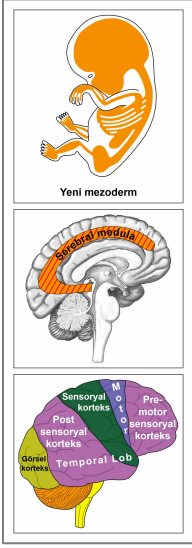
Bağırsakların, sigmoid kolon ve rektumun (üst kısım), iç rektum büzgecinin, renal pelvisin (böbrek havuzcuğu), idrar yollarının, mesanenin, iç mesane büzgecinin, üretranın, yemek borusunun, bronşların, larenksin, rahimin, miyokardiyumun (atria), kan damarlarının (kalp atardamarları, kalp toplardamarları, aort, karotid arterler, subklavyan arterler dahil), lenf kanalları, göz bebekleri ve siliyer kasların **düz kasları ENDODERMDEN** doğar.

Düz kaslar, istemsiz çizgisiz kaslardır. Kasılma yetenekleri “besin lokmasını” (bağırsak kasları), “kan lokmasını” (atria ve kan damarları), “hava lokmasını” (larengeal kaslar, bronşiyal kaslar), “idrar lokmasını” (renal pelvis, idrar yolları, mesane, üretra, mesane iç büzgeci), “sperm lokmasını” (prostatik kanallar) ve “ışık lokmasını” (göz bebeği kasları) belli organlardan peristaltik devinimle hareket ettirmeye imkan sağlar.

Düz kaslar, beyin sapının en dıştaki kısmında konumlanmış olan **ORTA BEYİN** tarafından kontrol edilir. **NOT:** Ayrıca eril ve dişil germ hücreleri de orta beyin tarafından kontrol edilir.

Biyolojik bir çatışma durumunda ilişkili kaslar çatışma-aktif fazı sırasında kas kütlesi artışı ve artan yerel kas gerginliği ile hücre çoğalması yaratır (hipertonüs). İyileşme fazında kaslar gevşer. Epileptoid Kriz kendini kas spazmları olarak gösterir. Rahimde, iyileşme tamamlandıktan sonra ilave kas hücreleri yerinde kalır.

ÇİZGİLİ KASLAR: Çizgili kaslar, daha etkin kas işlevlerine ihtiyaç duyulduğu bir zamanda gelişmiştir.

İskelet kas yapısının, miyokardiyumun (ventriküller), kalp atar ve toplardamarlarının, aortun, karotid arterlerin (şah damarları) ve subklavyan arterlerin, kan damarlarının, dilin, çenenin, kulakların, bronşların, larenksin, diyaframın, yemek borusunun, midenin (küçük kurvatur), pilori, on iki parmak bağırsağı soğanının, pankreatik kanalların, safra kanallarının, safra kesesinin, rahim ağzının, rahim ağzı büzgecinin, vajinanın, rektumun, dış rektal büzgecin, renal pelvisin, idrar yollarının, üretranın, mesanenin, dış mesane büzgecinin, göz kapağı kaslarının, çizgili siliyer kasların ve ekstraoküler kasların **çizgili kasları YENİ MEZODERMDEN** türer.

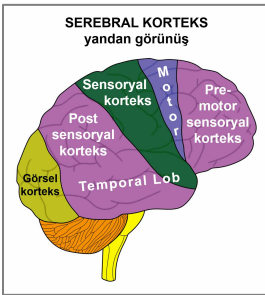
Çizgili kasların besleyici olma işlevi **SEREBRAL MEDULA** tarafından kontrol edilir.

Kasların hareket yeteneği **MOTOR KORTEKS** tarafından kontrol edilir.

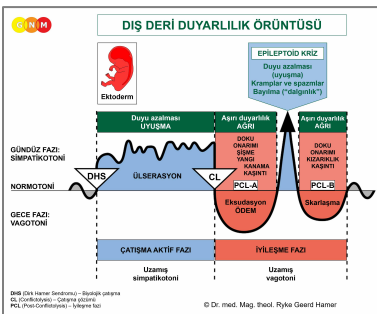
Biyolojik bir çatışma durumunda ilgili kaslar çatışma-aktif fazı sırasında hücre kaybı ve kas felci yaratır. İyileşme fazında, kaslar yeniden yapılırlar. Epileptoid Kriz kas krampları, ritmik kasılmalar, spazmlar veya kas seğirmeleri ile açığa çıkar. **NOT:** Evrimsel bakış açısından, doğum sırasında yaşanan tonik-klonik kasılmalar, çizgili kasların Epileptoid Krizinin hareket planı (blueprint) olmuştur.

NOT: Çizgili kaslar, pankreas adacık hücreleri (alfa adacık hücreleri ve beta adacık hücreleri), iç kulak (salyangoz ve vestibüler organ), retina ve göz camısı cisimciği, koku alma sinirleri, bağıntılı bir çatışmaya işlev kaybı ile veya aşırı çalışma ile (periyostal sinirler ve talamus) tepki veren organ gruplarına aittirler.

Son olarak **EKTODERM**, alt derinin (deri altı) tamamını kaplayan **DIŞ DERİYİ** geliştirmiştir. Ektodermal **yassı epitelyum**, dış deriden meme ucu yoluyla süt bezlerine, kulak kanalına, burun boşluklarına ve solunum yollarına göçmüştür. Ayrıca gözlerin dış kısmını da kaplamıştır. Yassı epitelyumun bugünkü;

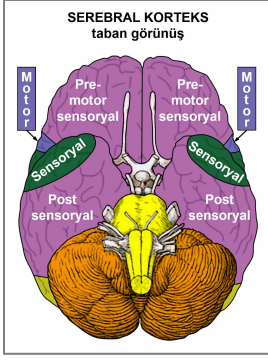

... epidermiste (dış genitaler ve vajina dahil), prostat kanallarında, göz kapağı derisinde, göz kapağı bezi kanallarında, konjunktivada, korneada, mercekte, süt kanallarında, dış kulak ve işitme kanalında, burun mukozasında, soluk borusunda, larenkste, ses tellerinde ve bronşlarda bulunmasının sebebi budur. Bütün bu dokular **SENSORYAL KORTEKS** tarafından kontrol edilir.

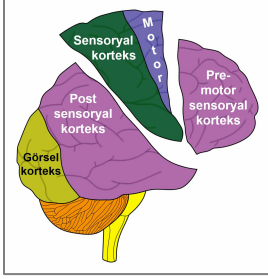

Bu organ grubu urino-rektal sistemin organlarıyla birlikte **DIŞ DERİ DUYARLILIK ÖRÜNTÜSÜNÜ** (bu isim, dış deri ile bağlantıları sebebiyledir) izler. Yani **çatışma-aktif fazı ve Epileptoid Kriz sırasında duyu azalması ve iyileşme fazında aşırı duyarlılık.**

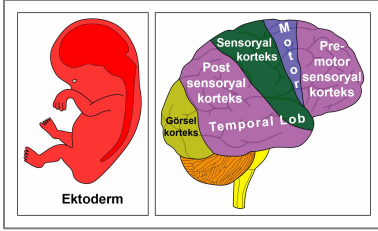
NOT: Dış Deri Duyarlılık Örüntüsü ve Gırtlak Mukoza Duyarlılık Örüntüsü (bkz.yukarıda) birbirinin tam tersidir. Bu iki duyulanma örüntüsü, örneğin çatışma-aktif fazında bulunan rektumdaki ülserasyon hissizliğe (hipoestazi) yol açarken; mide ülserinin, çatışma-aktif fazı sırasında ağrıya sebep olmasının (aşırı duyarlılık-hiperestazi) sebebini açıklamaktadır.

Serebral korteksin tabandan görünüşünü veren bu GNM diyagramı, **pre-motor sensoryal korteksin** ve **post sensoryal korteksin** (Gırtlak Mukoza Duyarlılık Örüntüsünü izleyen tüm organları, urino-rektal sistemi ve periyostal sinirleri kontrol eden) anlamlı ölçüde **sensoryal korteksten** ve **motor korteksten** daha geniş olduğunu göstermektedir.

Pre-motor sensoryal korteks ve **post sensoryal korteks** orijinalinde tek bir büyük bölgeden oluşmaktaydı ve daha sonra sadece kafatasının tabanında bir bağlantıyı koruyarak **sensoryal ve motor korteks** olarak ayrılmışlardır.

Retina ve gözlerin camsı cisimleri **EKTODERMDEN** türemiştir. Beynin arkasındaki oksipital (artkafa) lobda konumlanmış olan **GÖRSEL KORTEKS** tarafından kontrol edilir. Görsel korteks ve ona bağlı olan organlar, sensoryal ve motor korteksten önce gelişmişlerdir.

Biyolojik bir çatışma durumunda, bağıntılı doku çatışma-aktif fazı sırasında işlev kaybı üretir. İyileşme fazında, işlev yenilenir.

Yazan: Caroline Markolin, Ph.D.

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.learningnm.com